

sådanne sager får de beføjelser til at træffe afgørelse vedrørende beskyttelsesområder m. v., der er tillagt amtsrådet ved bestemmelserne i §§ 12-14 i dette lovforslag. Dette gælder, uanset om spørgsmålet vedrørende beskyttelsesforanstaltningerne rejses under indvindingssagen eller senere.

Til § 16.

Den foreslåede overførelse til de kommunale råd af opgaver, som hidtidig har været varetaget af landvæsenskommissioner og sundhedskommissioner medfører behov for fastsættelse af ændrede sagsbehandlingsregler. Ved denne bestemmelse foreslås der tillagt ministeren for forureningsbekæmpelse bemyndigelse til at udfærdige sådanne nye regler. Reglerne, der vil blive gjort til genstand for forhandling med de kommunale organisationer og erhvervsorganisationerne, vil blive udformet under hensyn til, at opgaverne fremtidigt skal varetages af organer, som har en anden karakter og forretningsgang end landvæsenskommissionerne. Det er imidlertid hensigten at udarbejde reglerne på en sådan måde, at de retssikkerhedsmæssige hensyn bliver tilgodeset i samme omfang som hidtil, navnlig med hensyn til grundejeres og brugeres inddragelse i sagsbehandlingen ved afholdelse af møder og lignende.

Til kapitel 4.

I dette kapitel er som nævnt i de almindelige bemærkninger og i de indledende bemærkninger til kapitel 3 optaget regler om beskyttelse af overfladevand. Disse regler er i moderniseret og forenklet form overført fra vandløbsloven. Vandløbslovens regler herom — i første række væsentlige dele af kapitel II og hele kapitel XI om afledning af spildevand — foreslås derfor ophævet ved det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af vandløbsloven. I forbindelse med overførslen til dette kapitel af vandløbslovens regler om beskyttelse mod forurening af overfladevand, har man — på samme måde som med hensyn til overførslen til kapitel 3 af vandforsyningslovens regler om beskyttelse af vandforsyningsinteresser — anset det for hensigtsmæssigt at følge lovforslagets almindelige principper vedrørende kompetencefordelingen mellem myndighederne. I overensstemmelse hermed foreslås det, at kompetencen til at træffe afgørelser på dette område overføres fra landvæsensretterne til de kommunale råd, dog med undtagelse af afgørelser vedrørende erstatningsfastsættelse.

Med henblik på at bringe de nye regler i dette kapitel i overensstemmelse med den øvrige del af lovforslaget, har man på samme måde som med hensyn til kapitel 3 hensluttet en række spørgsmål af

mere teknisk karakter til regulering ved bekendtgørelser. I dette kapitel er hovedvægten således lagt på at begrænse lovtæksten til at fastlægge rammerne for beskyttelse af overfladevand mod forurening og at fastslå grundsynspunkter og -principper for den fremtidige regulering af disse væsentlige miljøbeskyttelsesproblemer. Det kan endvidere nævnes, at enkelte af de regler i vandløbsloven, som nu foreslås ophævet, nemlig reglerne om tilsyn og kontrol, helt eller delvist er overført til andre kapitler i nærværende lovforslag, idet man har fundet, at de heri indeholdte principper vil kunne anvendes på andre former for forurening end specielt vandforurening.

Med hensyn til forholdet mellem nærværende kapitel og lovforslagets regler i øvrigt, herunder navnlig reglerne om beskyttelse af grundvand, henvises til de indledende bemærkninger til kapitel 3. Med hensyn til lovgivningen om forurening af havet henvises til bemærkningerne til § 17.

Til § 17.

Bestemmelsen afløser de gældende regler vedrørende forurening af overfladevand, som er indeholdt i vandløbslovens §§ 5 — 5b, jfr. 71 og 71a.

Efter de nævnte bestemmelser, der senest er blevet revideret i skærpende retning i 1969, gælder det udtrykkeligt forbud mod at tilføre vandløbene visse nærmere opregnede stoffer og væsker, der kan forurene vandet, herunder f. eks. ensilagesaft og ajle. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan dog i medfør af vandløbslovens § 5, stk. 2, i et vist begrænset omfang dispensere fra det ubetingede forbud mod at tilføre vandløbene giftige og i øvrigt forurenende stoffer, bl. a. såfremt en sådan tilførsel er begrundet i videnskabeligt øjemed.

For så vidt angår spildevand indeholder vandløbsloven i § 5a et *inddirekte* forbud mod udledning af spildevand, der også omfatter udledning til havet. Efter denne bestemmelse kan udledning af spildevand til vandløb eller havet fra samlede bebyggelser og fra visse nærmere opregnede virksomheder kun ske med tilladelse fra en vandløbsret. For udledninger fra mindre bebyggelser omfattende nogle få ejendomme og fra enligt beliggende ejendomme giver bestemmelserne i vandløbslovens § 5b i realiteten fri udledningsret, dog under ansvar, hvis der senere konstateres skader på vandløbets naturlige tilstand som følge af udledningen. Bestemmelsens 4. stk. indeholder dog en mulighed for ministeren, nu ministeren for forureningsbekæmpelse, til i vidt omfang at begrænse den fri udledningsret, som er bestemmelsens formelle udgangspunkt. Denne udledningsret vil i øvrigt også kunne begrænses ved